

[Formanden.]

lemmer og efter Udvalgsbetænkningens Afgivelse underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling.

Hvis ingen gør Indsigelse mod dette Forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1932 til 31. Marts 1933.

Forhandlingen genoptoges.

Pürschel: Jeg vil gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, dels om det fra flere Sider berørte Grønlandsspørgsmaal, dels om vor Stilling til Folkenes Forbund, og hvad dermed staar i Forbindelse, Afrustningen, og endelig om Valuta- og Erhvervspolitikken.

Med Hensyn til Grønland vil jeg begynde med at sige, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, fremhævede, at vi ved Affattelsen af Traktaten af 1924 havde været saa overordentlig rare mod Nordmændene, men dette havde ikke hjulpet noget som helst, og det ærede Medlem var dybt skuffet. Hvis man imidlertid i sin Tid havde hørt efter, hvad de Konservative sagde, havde der ikke nu været saa dyb en Skuffelse, thi vi sagde den Gang, at denne Traktat ikke var Afslutningen, men Begyndelsen. Deraf kan den ærede Ordfører maaske lære, at Partier, der saaledes som de to Partier, der gennemførte denne Traktat, Socialdemokratiet og Venstre, bestaar af saa ædle Mennesker, som de gør, er ikke rigtigt indstillede paa at have Blik for denne Verdens Ondskab, og derfor bliver de saa ofte og saa beklageligt ilde behandlet, og deraf bør det ærede Medlem lære, at han hellere skal gaa i konservativ Skole paa det Omraade, vi her beskæftiger os med; vi er ikke saa ædle og ophøjede og har derfor et lidt skarpere Blik for, hvad der kan vente en.

Det er sagt fra flere Sider, og jeg vil gerne slutte mig til det, at vi naturligvis alle staar bag Statsministerens Udtalelser i Hamar; men jeg vil dog føje til, at heri ligger for mit Vedkommende ikke nogen Erkendelse af, at der ikke skulde være Grund til Kritik af, hvad der fra dansk Side er foretaget i Grønlandsspørgsmaalet. Det er

imidtild ikke nu Tiden til at fremsætte denne Kritik, men jeg forbeholder mig at vende tilbage til dette Spørgsmaal, naar Kendelsen i Haag en Gang er faldet.

Det vil formentlig ikke føles unaturligt, at jeg lige gør et Par Bemærkninger om den Rejse, der i Sommer er blevet foretaget af en Rigsdagsdelegation til Grønland. Beretningen kan jo meget snart ventes afgivet, og den er for øvrigt allerede blevet kritiseret i „Jyllandsposten“ af fhv. Inspektør Bendixen — hvorledes han har faaet Kendskab til Beretningen, henstaar foreløbig i det gaadefulde. Jeg vil imidlertid gerne benytte Lejligheden til at henstille til denne og andre skarpe Kritikere fra „Det nye Grønland“, at de indstiller Skydningen for Tiden. Naar man læser en Bog som den, der nylig er kommet fra Professor Jon Skeie, og ser, hvorledes han Gang paa Gang citerer netop Kritikere fra den Kreds, maa man finde det rigtigt at henstille, at der ikke leveres mere Materiale af denne Art op til Norge, saa længe Sagen staar paa.

For øvrigt tror jeg, jeg har Lov til at sige, at det var Rigsdagsdelegationens Totalindtryk, at Hovedlinien i Udviklingen deroppe er rigtig, og at det vilde være den største Skam, om den Udvikling, der nu er begyndt saa lykkeligt i Grønland, skulde afbrydes. Jeg tror, at Rejser af denne Art har deres Betydning, dels derigennem, at et stedse voksende Antal Medlemmer af Rigsdagen faar Kendskab til og derigennem Interesse for de grønlandske Forhold, og dels derigennem, at det er en praktisk Tilkendegivelse i haandfast Form af den danske Rigsdags Interesse for det Land, hvoraf visse Dele nu er blevet omstridt Land. I øvrigt forekommer det mig, at vi midt i al Bitterheden ogsaa har Grund til at sige Nordmændene Tak, fordi de har tvunget os til at fremlægge det Arbejde, vi har gjort oppe i Grønland, for hele Verden. Det kan kun tjene det danske Folk til Ære, og det er for saa vidt en kærkommen Anledning.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om en Artikel, som er skrevet af Professor Warming i „Gads Danske Magasin“, som hedder Tilpasning. Den er, synes jeg, læseværdig, om end den ikke i alle Henseender synes mig følgeværdig. Professoren irrer meget stærkt imod en Standsning af offentlig Virksomhed. Tværtimod, siger han, sæt offentlige Arbejder i Gang, brug 50 Mill. Kr. dertil, og derved vil der skabes 200 Mill. Kr. Nu er der den Svaghed ved alle disse nationaløkonomiske Teorier, at de saa ofte synes at være udarbejdet for et tænkt Land eller Samfund